

De theekoepel van Vegtlust

Juliette Jonker-Duynstee

Aan het eikenlaantje in het begin van het Oudover te Loenen aan de Vecht met straatnummer 1 staat het voormalige koetshuis van de buitenplaats Vegtlust. Kenmerkend voor het perceel, met name vanaf het water, is de schitterende bijbehorende theekoepel annex botenhuis. De koepel is een beeldbepalend element in het zicht op Loenen vanaf de Cronenburgerbrug en al eeuwenlang een inspiratiebron voor vele schilders en passanten tot het maken van sfeervolle tekeningen, schilderijen of foto's. Zelfs heeft de koepel model gestaan voor de Loenense koepelkoekjes, die helaas niet meer gebakken worden. In opdracht van de vorige eigenaar, jhr mr J.P.E. Teding van Berkhout, verrichtte ondergetekende onderzoek naar de koepel, waarvan dit artikel een bewerkte en ingekorte versie is (afb. 1).

In de loop van de 17de en 18de eeuw werden tientallen buitenplaatsen aan de oevers van de Vecht gebouwd. Een buitenplaats omvatte niet alleen een woonhuis; het was een ensemble van huis en bijgebouwen (oranjerie, koetshuis, stal etcetera), die een onlosmakelijk geheel vormden met het omringende park. Op vrijwel alle buitenplaatsen had de theekoepel, ook vaak speelhuis ge-

Afb. 1. De koepel vandaag de dag. (Foto auteur)

De koepel is onderdeel van de zogenaamde buitenplaatsbiotoop van Vegtlust, een begrip dat in het themajaar van de historische buitenplaats 2012 uitgebreid in de belangstelling is komen te staan. De biotoop betreft de ruimtelijke kwaliteit van het ensemble van de buitenplaats. Hiertoe behoren bijvoorbeeld de beleving van de buitenplaats in het landschap, waterwegen, bosschages en zichtassen. Het zag er naar uit dat de totaliteit van dit ensemble van buitenplaats-koetshuis-koepel-tuinmanswoning en voormalige biljartkamer (beide laatste in het bos aan de overzijde van de weg gelegen) zou verdwijnen toen Oud Over 1 in september 2012 verkocht werd. Het plan van de nieuwe eigenaar was aanvankelijk het huis te slopen en een nieuwe buitenplaats met koetshuis te bouwen. Dit voornemen stuitte op veel verzet. Het is immers uniek dat een dergelijk ensemble nog intact is, daar waar de meeste bijgebouwen van buitenplaatsen gesloopt zijn. Daarbij is het huis als gebouw niet onbelangrijk. Het is in 1873 ontworpen door Samuel van Lunteren (1813-'77), met zijn collega J.D. Zocher de bekendste 19de-eeuwse architecten van buitenplaatsen in Nederland. De parkaanleg van Artis in Amsterdam is een van zijn ontwerpen evenals het koetshuis en de orangerie van **Gunterstein** in Breukelen. Na vruchtbaar overleg met diverse instanties waaronder Niftarlake heeft de eigenaar besloten het huidige pand te behouden en te restaureren. Het ensemble van buitenplaats, koetshuis en koepel blijft nu tot groot geluk voor de Vechtstreek intact.

noemd, een plek in dit ensemble. Over het algemeen was die gebouwd aan het water, dat immers tot ver in de 19de eeuw het meest gebruikte transportmedium was en vanwaar men het huis bereikte. Men kon in de koepel verpozen, musiceren, zaken doen en gasten opwachten, al genietend van het vertier op het water maar ook gezien worden door eenieder die passeerde. Zien en gezien worden was het devies. Honderden koepels hebben de tand des tijds niet overleefd. Zij waren vaak van hout gemaakt en dus kwetsbaar en onderhoudsgevoelig. Eén van de koepels die wel nog in volle glorie te zien is, is die bij Oud Over 1 te Loenen, in de volksmond 'de koepel van **Vegtlust**' geheten.

Koepel van Geestevecht

De huidige koepel is een tweede koepel op dezelfde plek. De eerste koepel was vierkant, stond geheel boven het water, en had aan in ieder geval twee zijden en mogelijk aan drie zijden een boogvormige entree naar het schuitengedeelte. Het verblijfs gedeelte bevatte waarschijnlijk in drie zijden een raam met twee luiken aan weerszijden. Op het vierzijdige, koepelvormige dak was een torentje met boogvormige openingen geplaatst. Hier bovenop stond een windwijzer met een haan. Dit alles is duidelijk te zien op de vroegst bekende afbeelding van de koepel op een prent van Daniel Stoopendaal, afgebeeld in zijn plaatwerk *De Zegepraalende Vecht* uit 1719. Vanaf **Nieuwerhoek** gezien toont Stoopendaal ons het zicht op Loenen, met rechts twee theekoepels, die van **Geestevecht** en die van **Bijdorf**, meer richting het dorp. De koepel van **Bijdorf** was ook boven het water, op palen, geplaatst. Die was echter eenvoudiger en

Afb. 2. Loenen vanuit het zuiden gezien, *De Zegepraalende Vecht* 1719.

Afb. 3. Loenen vanuit het noorden gezien, *De Zegepraalende Vecht* 1719.

kleiner van opzet. Ook op een tweede prent van Loenen door Stoopendaal is de koepel te zien, dit maal vanuit het noorden (afb. 2 en 3).

De koepel hoorde bij de buitenplaats **Geestevecht** waarvan het huis gelegen was aan de oostzijde van het Oud Over.¹ Geestevecht was een van de twee buitenplaatsjes aan deze kant van de weg die in later tijd gesloopt zijn en nu mede het terrein van **Vrederijk**, de nieuwe buitenplaats op het oude park van **Vegt-lust**, vormen. De naam Geestevecht komt voor het eerst voor op de 'Nieuwe kaart van Mijnden en de twee Loosdrechten' uit 1712, uitgegeven door de weduwe Visscher. Aan Oud Over zijn vijf direct naast elkaar gelegen, smalle percelen ingetekend waarvan vier met dicht aan de weg gelegen bebouwing. Van noord naar zuid zijn de naamsvermeldingen op de kaart:

Juffrouw de Weduwe van Waart
 Jan Arentsen
 Geestevecht
 Schellingwou

Uit de veel gedetailleerder ingetekende ‘Nieuwe kaart van Loenen’ van C.C. Bloemswaerd uit 1726 blijkt duidelijker wat een enorme ontwikkeling de buitenplaatsen bij Loenen in een paar decennia hadden doorgemaakt: aan beide zijden van de Vecht is een aaneenschakeling te zien van prachtig ingetekende percelen, ingericht met baroktuinen zoals in die tijd de mode was. De tuinen van de vier buitenplaatsen aan het Oud Over zijn fors naar achteren toe uitgebreid ten opzichte van de kaart van de weduwe Visser uit 1712. Bij de vier huizen staan letters die de naam en eigenaar aanduiden. De verklarende lijst van letters is aan de linkerkant van de kaart afgedrukt. Aan de onderzijde zijn de namen der ingelanden aangegeven met cijfers (afb. 4).

Van noord naar zuid (f, e, d, c) zijn dit:

f: de heer Jan Helvetius (nr 72), later **Bijddorp** genoemd.

e: **Ruitenbeek**, juffrouw M.C. de Geer (nr 71. Ingelande is Adriaan Ingelbrecht)

d: **Geestevecht**, Gerard Karsseboom (nr 70)

c: **Langgewenst**, Hermanus Schut (nr 67)

Afb. 4. Detail van de ‘Nieuwe kaart van Loenen’, C.C. van Bloemswaerd, 1726.

Afb. 5. Detail van de Nieuwe kaart van Mijnden en de Loosdrecht, J. Spruytenburgh, 1734.

De familienaam 'Schellingwou' is dus voor 1726 veranderd in '**Langgewenst**'. Tussen de letters d en e zijn nog twee smalle percelen met bebouwing zichtbaar. Deze zijn dus niet met een letter aangegeven op de kaart. Nummer 68 correspondeert met de naam Baerent Bolk.

Afgaande op latere kadastrale kaarten is de koepel te lokaliseren op de noord (rechter)grens van perceel d, **Geestevecht**.

Gezien de afbeelding van de koepel in *De Zegepraalende Vecht* uit 1719 is bekend dat er in dat jaar in ieder geval al een koepel op deze plek stond. Het is dus heel goed mogelijk dat Gerard Karsseboom, eigenaar van **Geestevecht**, de bouwheer is geweest van de eerste koepel.

Acht jaar later zijn enkele panden alweer van eigenaar gewisseld. Op de kaart van J. Spruytenburgh uit 1734 (afb. 5), is van noord naar zuid als eigenaar vermeld:

- de heer Helvetius
- de heer Harmen van Broyel
- Jan Rijerse
- de heer van der Streng
- de heer Schut

Inmiddels is de heer Van der Streng eigenaar geworden van het terrein van **Geestevecht**, en dus eigenaar van de koepel. De koepel staat zo te zien als klein puntje afgebeeld op de kaart. Het is niet onmogelijk dat Van der Streng dezelfde is als de in Amsterdam in die tijd bekende metselaar-aannemer.

De kavel tussen **Ruitenbeek** en **Geestevecht** waar op de kaart van Bloemswaerdts geen eigenaar bij was vermeld, blijkt in deze periode aan Jan Rijerse te behoren. Het is mogelijk dat dit de boerenhofstee is die in 1827 als **Almeer** wordt omschreven in de lijst van aankopen die J.W. van Reenen deed voor de uit-

Afb. 6. Zicht op Loenen vanaf Nieuwerhoek, Jan de Beyer, ca. 1750. (HUA)

breiding van het terrein van zijn buitenplaats **Vegtlust**, die hij in dat jaar had gekocht.

Rond 1750 tekende Jan de Beyer de locatie vanaf ongeveer dezelfde plek gezien als Stoopendaal (afb. 6). Er staat nu een strakgeschoren heg rond de tuin bij de koepel. Achter de boomtoppen is nog net het dak en de schoorsteen te zien van een buitenplaats. Afgaande op de beschrijving van Jacobus Craandijk uit 1876 zou dit **Langgewenst** kunnen zijn.²

Een nieuwe koepel

Ergens tussen 1750 (De Beyer) en 1836 moet de eerste, vierkante koepel vervangen zijn door een nieuwe variant. In dat jaar beeldde P.J. Lutgers namelijk een andere koepel op deze plek af: een veelhoekige koepel boven een botenhuis (afb. 7). Aan de stijlenmerken te zien, moet de bouw van een nieuwe koepel rond 1780 hebben plaatsgevonden. Het is echter ook mogelijk dat de nieuwe koepel pas in 1836 is gebouwd, toen Van Reenen het hele terrein tegenover zijn huis aankocht, de huizen sloopte en het inrichtte als landschapspark.

Afb. 7. De nieuwe koepel in Gezicht op Vegtlust, P.J. Lutgers, ca. 1835.

Het kan zijn dat hij toen een traditionele koepel bouwde in het kader van de grootschalige verfraaiing van zijn grondbezit.

Geestevecht en het hiernaast gelegen **Ruitenbeek** (later **Vecht en Dijk** geheten) zijn op enig moment *vóór* 1818 samengevoegd en kregen de naam **Schoonoord**. Dit blijkt uit een koopacte uit 1818 waarin vermeld wordt dat Willem van Holst bij notaris Commelin te Amsterdam 'de buitenplaats **Schoonoord**' kocht. Hij verkocht de buitenplaats een jaar later aan Willem Pieter Pook van Baggen, bonthandelaar aan de Binnenkant 30 te Amsterdam, wiens moeder op de belendende buitenplaats **Langgewenst** woonde. Op 24 juli 1824 veilde Pook van Baggen **Langgewenst** bij Evert van Beusekom, logementhouder van het Raadhuis van Kronenburg te Loenen. Abraham du Bois bleek de hoogste bieder. Deze koopman uit Amsterdam had in de jaren daarvoor al meerdere bezittingen in de Vechtstreek aangeschaft: in 1821 het huis en het eiland **De Nes** in Vreeland, boerderij **Het Hemeltje** tussen Vreeland en Nederhorst den Berg en in 1824, tegenover **Schoonoord** en **Langgewenst**, het huis **Kronenburg**. Aan dit huis, het voormalige kasteel **Kronenburg**, waren heerlijke rechten ver-

bonden, zodat Du Bois zich nu ambachtsheer van Loenen mocht noemen. In dezelfde veiling bij Van Beusekom kwamen tevens de naast **Schoonoord** gelegen boerderij (Almeer) en vier bunder weiland te koop. Deze werden gekocht door J.W. van Reenen, wiens vader op **Vegtlust** woonde. De Van Reenen bezaten korte of langere tijd vele buitenplaatsen in Loenen en Nieuwersluis: **Nieuwerhoek, Oud Over, Bosch en Vecht, Driehoven, Kalorama, Sluis Nae en VreedenHoff**.³

Een week later, 31 juli 1824, kwam ook de naast **Langgewenst** gelegen buitenplaats **Schoonoord** in handen van Abraham du Bois. Pook van Baggen verkocht deze buitenplaats voor fl. 7500,-, niet via een veiling zoals zijn andere bezittingen, maar uit de hand. **Schoonoord** werd omschreven als ‘een heerehuisinge, stal koetshuis, tuinmanswoning, steenen koepel met tuinen, boomgaarden en bosch’, oppervlak ruim vier bunder. Dezelfde dag verkocht Pook van Baggen nog 7 bunder naast **Schoonoord** gelegen aan G.C.J. van Reenen, eigenaar van **Vegtlust**, en 2 bunder land tussen de Bloklaan en de Drecht aan Pieter van der Pauw.⁴ Met de opbrengst van deze verkopen kocht zijn moeder, de weduwe Pook van Baggen, het schuin aan de overkant van de Vecht gelegen **Nieuwerhoek**. Hier zou zij slechts anderhalf jaar wonen; januari 1826 overleed zij.

In de boedelscheiding die plaatsvond in 1833, vier jaar na het overlijden van zijn vrouw, werden Du Bois de volgende onroerende goederen toegescheiden: “alle goederen en heerlijkheden als in 1824 gekocht van de erven Van den Burgh (=de heerlijkheid Loenen-Kronenburg met onder andere het huis **Kronenburg**); de hofstede **Langgewenscht** in Loosdrecht-Oud Over; de hofstede **Schoonoord** in Loosdrecht Oud-Over, “op welke sedert 1824 alle getimmerten zijn gesloopt, behalve de stenen koepel”⁵ Kennelijk heeft Du Bois direct na de aankoop van Schoonoord de huizen en bijgebouwen laten slopen. Gelukkig bleef de koepel gespaard!

Du Bois verkocht de terreinen van **Schoonoord** en **Langgewenst** in 1836 aan J.W. van Reenen.⁶ Deze had in 1827 **Vegtlust** van zijn vader geërfd. Deze buitenplaats, die vermoedelijk in het laatste kwart van de 18de eeuw is gebouwd, ligt direct aan de Vecht, naast het perceel van **Schoonoord**.

Met de aankoop van de terreinen van boerenhofstede **Almeer, Schoonoord** en **Langgewenst** breidde Van Reenen het terrein van **Vegtlust** uit tot ruim 24 hectare. Hij liet hier een Engels landschapspark aanleggen, ontworpen door de bekende tuinarchitect Hendrik van Lunteren uit Utrecht (1780-1848).⁷ De parkachtige tuin diende als overtuin van **Vegtlust** en ging verder landinwaarts over in geriefbos en weiland. In de tuin was een ‘wandelaarsplaats met bomen en

Afb. 8. Plankje dat bij de restauratie van het dak gevonden werd boven het plafond.

ander houtgewas' aangelegd, moestuinen met bloemen- en broeikassen en schuren. In de loop van de tijd werden meerdere bouwwerken in de tuin opgericht, waaronder een biljartkamer annex dienstwoning, een menagerie, een koetshuis en een oranjerie.⁸ Architect daarvan was zoals gezegd Hendriks broer Samuel van Lunteren. Eerst in 1883 is het huis **Langgewenscht** afgebroken in opdracht van G.C.J. van Reenen van Vegtlust wat hem fl. 1875 opbracht. Er werden onder andere 21 luiken geveild in maart dat jaar wat aangeeft dat er tien ramen waren. Die zullen in de voor en achtergevel hebben gezeten wat duidt op een vrij klein huis van een begane grond plus kap.⁹

Op het terrein van het voormalige **Schoonoord** bouwde Van Reenen een grafkelder, die daar nog aanwezig is. De ronde vijver van Schoonoord bleef behouden in het park van Vegtlust. De weduwe van Van Reenen restaureerde de koepel in 1906, waarbij het dak vernieuwd werd en de ramen werden aangepast.¹⁰ Een herinnering aan de verbouwing is gevonden onder de dakbedekking tijdens een restauratie in 1991. Hier werd een houten plank gevonden, aan de ene kant beschilderd in blauwtinten, aan de onbeschilderde kant in potlood beschreven met de tekst: C. Meyers, Loenen aan de Vecht, 1 april 1906. Voor welk bedrijf deze timmerman werkte, is niet bekend (afb. 8).

In de koopaktes van **Vegtlust**, die vanaf 1920 bewaard zijn, wordt de koepel steeds genoemd als onderdeel van het ensemble: In de verkoopakte van 14 september 1920 worden – als zijnde in de koop begrepen – specifiek drie roei-

Afb. 9. De koepel rond 1915, met een rondvaartboot uit Amsterdam. (Coll. W. Mooij)

boten genoemd, waarvan een met buitenboordmotor.¹¹ Een van deze boten heeft ongetwijfeld in het schuitenhuis onder de koepel gelegen. Koper in dat jaar was de arts Wouter Holleman. Drie jaar na deze aankoop overleed Holleman. Zijn weduwe zou na twee jaar het huis en het park veilen. Ook de koepel komt natuurlijk voor in de beschrijving van de te veilen onroerende goederen: “de Heerenhofstede genaamd **Vegtlust**, bestaande uit heerenhuis, koetshuis met stalling, tuin, werf, **koepel**, tuinmanswoning met biljartkamer, broeikas- sen, orangerie, schuren, moestuin, boomgaard, arbeiderswoning, erven, bosch als wandelpark, weiland, weg en water”.¹² In de verkoopakte van 1920 was nog sprake van een menagerie, die is in de zes tussenliggende jaren waarschijnlijk verdwenen.

Wijnand en Thomas De Rijk -zonder beroep- en Jacob de Kivit – houthandelaar – kochten de buitenplaats in 1926. Zij ontteden het bos van **Vegtlust** van zijn bomen die zij verkochten via de houthandel. In 1928 verkochten de heren het huis aan de Utrechtse architect Petrus Johannes Houtzagers. Zijn erven verkochten **Vegtlust** in 1953 aan Stephanus Werenfridius van der Meer, minister van justitie der Nederlandse Antillen, Curaçao. Van der Meer splitste

Afb. 10. Tuinontwerp park Vegtlust eind jaren '50 door J. Hol. De koepel en de 'bungalow' zoals het koetshuis hier wordt genoemd, staan buiten de rode contour. (Coll. Teding van Berkhout)

zijn nieuwe eigendom en verkocht het huis **Vegtlust** in 1956 aan Emile Hendrik Klaassens, directeur van een schrijfmachinefabriek. Zelf behield hij de thee-koepel en het afgesplitste 'koetshuis en stalling', dat in 1873 tussen **Vegtlust** en de koepel gebouwd was. Vanaf 1956 is de koepel dus 'losgekoppeld' van Vegtlust. Klaassens liet een groot tuinontwerp maken voor zijn hele terrein door H. Hol jr (afb. 10). Met een rode lijn is de contour van het gebied aangegeven. De 'bungalow', Oud Over 1, en de koepel staan buiten deze contour. Na de afsplitsing van het koetshuis van **Vegtlust** in 1956 is dit verbouwd tot woonhuis, een functie die het tot op de dag van vandaag vervult. De facto hoort vanaf die tijd de koepel bij dit voormalige koetshuis.

De lezer weet nu dat de koepel de 250 jaar daarvoor hoorde bij een nu niet meer bestaande en in de loop der tijd van aard en omvang veranderde buitenplaats.

lijst van eigenaren koepel	jaartal	naam buitenplaats
Gerard Karsseboom, schepen van Amsterdam	1726	Geestevecht
Van der Streng	1734	
Willem van Holst	1818-1819	Schoonoord
W.P. Pook van Baggen, koopman	1819-1824	Schoonoord
Abraham du Bois, ambachtsheer van Loenen	1824-1833?	Schoonoord
J.W. van Reenen	1833?-1852	Vegtlust
wed. Van Reenen-van Appel	1852-1864	Vegtlust
G.C.J. van Reenen JWzn	1869-1901	Vegtlust
wed. Van Reenen- Schoon	1901-1915	Vegtlust
J.H.C. van Reenen van Lexmond	1916-1920	Vegtlust
W. Holleman, arts te A'dam	1920-1923	Vegtlust
Wed. Holleman-Tromp Meesters	1923-1925	Vegtlust
W. en Th. de Rijk, J. de Kivit	1925-1928	Vegtlust
P.J. Houtzagers, architect te Utrecht	1928-1944	Vegtlust
erven Houtzagers	1944-1953	Vegtlust
Van der Meer (minister van justitie der Nederlandse Antillen, Curacao)	1953 -1972 (in 1956 splitsing van Vegtlust)	Vegtlust
Jhr. Mr J.P.E. Teding van Berkhout	1972-2012	
T. van Rijn	2012-heden	

Noten

- 1 Het buurtschap Oud Over behoorde tot de gemeente Loosdrecht. In 1952 is het, tezamen met het buurtschap Mijnden, overgegaan naar de gemeente Loenen.
- 2 “Daar voor ons, aan de overzijde van de Vecht, is ’t weer een rei van buitenverblijven: **Langgewenscht**, eertijds **Schellingwou**, met zijn krachtig houtgewas, waaronder het oude, witte huis zich verschuilt; **Vegtlust** met zijn deftig, gemoderniseerd gebouw **en zijn sierlijke koepel aan het water**”. J. Craandijk 1876, *Wandelingen door Nederland met pen en potlood*. Volgens een veilingbeschrijving uit 1824 bestond Langgewenscht uit: een huis, koetshuis, paardenstal, bergloods, stei-

- ger met schuithuis met bomen, engelsch plantsoen en wandelingen, moes en broeituinten, goudviskom, vijvers en boomgaard” RHCVV, notarissenarchief, notaris Sanderson, nr. 1004, volgnr. 95.
- 3 E. Munnig Schmidt en A.J.A.M. Lisman, *Buitenplaatsen aan de Vecht en Angstel*, 1997.
 - 4 RAU notarisarchief, nr. 34-1, notaris Sanderson, nr. 102, 103, 104.
 - 5 J. Boerstra en C.J. de Kruijter, ‘De ondergang van het huis Kronenburg’, in: *Vechtkroniek* 6, mei 1997.
 - 6 In 1836 veilde Abraham du Bois een groot deel van zijn bezittingen, waaronder de ambachtsheerlijkheid van Loenen en Nieuwersluis, het huis Kronenburg, het raadhuis en diverse huizen, landerijen, erfpachten en tienden. Zie noot 5.
 - 7 E. Munnig Schmidt, ‘Oranjerieplanten op kasteel Cronenburg te Loenen’, *Jaarboekje Niflarlake* 2002.
 - 8 Van Reenen zou in 1835 ook het belendende Bijdorp kopen, dat in 1934 verkocht is aan de heer Duyves. Gedurende die jaren was de familie Valkenhof bijna 75 jaar huurder van Bijdorp. Zijn broer, Jacobus Hendrikus van Reenen, kocht in 1838 de heerlijkheid Kronenburg voor fl. 26.000,-. In 1841 kocht hij Vreedenhoff. R. van de Laarse, Beelden van een buitenplaats,
 - 9 RHCVV, archief notaris Van Beusekom, 18-1-1883. Stephanus van Soest uit Mijdrecht kocht het huis ‘ter amotie’ voor fl. 1875,- en veilde de afbraakpartij twee maanden later. Het sloopmateriaal, bestaande uit planken, richels, sparren, dakramen, lijsten, kozijnen, luiken, lambriseringsstenen en pannen bracht fl. 853,- op.
 - 10 Op de tekening van Lutgers uit 1836 zijn de ramen zesruits en rechthoekig, tegenwoordig 21 ruits met een gebogen bovenzijde.
 - 11 In de koop is alles begrepen wat aard- en nagelvast is, ‘bepaaldelijk het antieke houten Mercuriusbeeld in het wandelpark en de gehele gas-installatie, alle tuingereedschappen, blad- en mestwagens, drie roeiboten waarvan een met buitenboordmotor, de spiegel en de gordijnkapen in de roode zaal van het herenhuis’.
 - 12 Veiling en toewijzing d.d. 2 juli 1925 huisarchief Oud Over 1.

Met dank aan E. Munnig Schmidt voor zijn aanvullingen.